

ואין גסתר מחהמו (זהלים יט) - הינו شبתוֹ (ירמיה כג) אם יסתה איש בפסטרים. תורת ה' תפימה, כמו שנאמר (בראשית כה) ויעקב איש פם. משיבת נפש - כמו שנאמר תם. משיבת נפש - ה' צבאות בנפשו. (ירמיה נא) נשבע ה' שהוא אחות בנפשו. משומש שהוא התקין אותה על תקונינה, וישב בכיתה, וזה אותה בכל מה שהצטרכה, ועל כן משיבת נפש.

עדות ה' נאמנה (זהלים יט) - זה מקומו של יוסף, שנקרה עדות. מה נאמנה? משום שהוא הפוך לשם-air, שלא יכזב מימי. מחפימת פתי - הפוך שאין לו דעת, הוא מחכים אותה באומה חכמה קטנה שקבלת ממנה, ופרשוה, וממנה אותה לרוגנס את העולם, ונונחתת למי שאין לו זכות ממשלו.

פרקורי ח' (שם) - אותן הతליים מאומה שבירה הפקדו כל גני הפלך, ועל כן ישרים, כמו שנאמר (דברים לט) צדיק וישראל הוא. ואכן נקרא כך. ממשיח לב - שמחה זו בנטה ישראל, ומתי היא בשמחה? ביום שמחה ברוחם. עם לב השמים.

מצות ה' ברה - אין נעשית מצוה ברה. בראשונה נקראת מצוה, ורקעת ששורה עליה תורה שבכתב, נקראת מצוה ברה, כמו שנאמר (ישר) ברה חמלה, וצדיק וצדיק בשקו לאחד.

מוארת עיניהם - (בראה י) עיני ה' הפה משוטטים. מה הטעם מוארת? בראשונה מארת, כמו شبתוֹ (בראשית א) יהי מארת ברקיע השמים. וכשרקיע השמים הוה מאיר לה, היה מארה, שנוספה בה יוד, אורו של הצדיק ופרישת שלומו, והוא הוא בגודל רב. ומתי היא ברה? פשנכללת הזכור עם הנתקבה.

אין גסתר מחהמו, הינו דכתיב (ירמיה כג כד) אם כמה דעת אמר (בראשית כה) ויעקב איש פם. משבית נפש, כמה דעת אמר (ירמיה נא יא) נשבע ה' צבאות בנפשו. בגין דהוא אחין לה על תיקוניה, ויתיב בכיתה דיליה, וזה לה בכל מה דאצטרא, ועל דא משיבת נפש.

עדות ה' נאמנה, דא אترة דיוסף, דא קרי עדות. אמר נאמנה. בגין דהוא אترة דנהרא, שלא יכזב מימי. מחפימת פתי, אترة דלית ליה דעתה הוא מחפים לה, בה הוא חכמה ועריר דקבילת מגיה ואוקמה, ומני לה לפרנסא עלמא. ויהבא למאן דלית ליה זכותה מדיליה.

בקורי ה', איןון דתליין מה היא דאתפקדו בידה כל גניין דמלפא, ועל דא ישרים, כמה דעת אמר (דברים לב ז) צדיק וישראל הוא, ואכן איקרי הבי. משמחה לב, שמחה, דא בנטה ישראל. ואימתי היא בחרוזה. בזמנא דאתחברת בלב השמים.

מצות ה' ברה, כדי אתעבידת מצוה ברה. בקדמיתא אקרי מצוה, השטא דשריא עליה תורה שבכתב, אקרי מצוה ברה. כמה דעת אמר (שה"ש י) ברה חמלה. וצדיק ואכן בשיקולא חדא.

מוארת עיניהם. (וכיריה) עיני ה' הפה משוטטים. מי טעמא מוארת. בקדמיתא מארת, דכתיב (בראשית א י) יהי מארת ברקיע השמים, ובכד האי רקייע השמים אנדריך לה, יהיו מוארת, דיו"ד איתוסף בה נהירו צדיק, ופרישו דשלמה דיליה, כדי הוא ברבו סגייא. ואימתי היא ברה, פד אתפלילת דבר ונוקבא.